וואוהין דארף געהן די יוגענט

פון לואיס ריין געוועזענער פארזיצער פון אלוועלטליכען אידישען יוגענט פארבאנד אין ירושלים.

די גרויע וואלקענס וואס האבען זיך פארשפרייט אויפ'ן ציוניסטישען האריזאנט אין פארלויף פון די לעצטע פאר יאהר, האבען זיך געגוסען פאנאנדער שפרייטען, די וואר'עבע שטראהלען פון דער זוהן האבען געגוסען צוריק ארויס שיינען אין אונזער אויפן, און נאך אמאל פאר יאהר אפטיאכונג פון איינעליכע אר־בייט, פאנגט זיך אן אויף ראס נייא א קאר־פיטעל אין דער געשיכטע פון דאס אידי־שע ערוואכענדע פאלק, א נייא קאפיטעל פון ערפרישונג און אויפמונטערונג אין דער ציוניסטישער באוועגונג.

דער ציוניסטישער קאנגרעס אין באר־זעל, וועלכער וועט פארקומען אין א פאר מאנאטען ארום — וועט זיין איינער פון די וויכטיגסטע קאנגרעסען אין דער ציוניסטישער באוועגונג, און וועט עפע־נען א נייעם קאפיטעל אין דער געשיכ־טע פון דעם ארץ ישראל'דיגען אויפבוי. אויפ'ן 17־טען קאנגרעס וועט באהאנ־דעלט און ערלייזט ווערען די וויכטיגסטע פראבלעמען וואס האבען זיך אין די לעצ־טע יאהרען צוגעזאמלט אויפ'ם וועג אין צייכענען דעם ווייטערדיגען וועג אין וועל־כען די ציוניסישע באוועגונג זאל גע־פיהרט ווערען, און דארום וועט ער זיין מאקע דער שטורמדינסטער און איינער פון די וויכטיגסטע.

דערפאר איז כדאי אז די פארשי־דענע פראבלעמען וועלכע עגגערען אין אונזערע מוחות זאלען באהאנדעלט ווערען אין דער עפענטליכקייט, פאר'ן קאנגרעס, אזוי ארום אז אונזערע דעלעגאטען וועל־כע וועלען אנוועזענד זיין ביים קאנגרעס, זאלען זיך קענען ארענטירען מיט די פארשיידענע ציוניסטישע פראבלעמען און וועלכע די גרויסע מאסען זענען פארא־נטערעסירט.

און דעריבער איז כדאי צו באגריסען די אינציאטיווע גרופע (בעיקר דעם ציוניסטישען דיריעקטאן מר. כרמל) פאר'ן פארלעגען די אנטעריא'ר ציוניסטישע קאנווענשאן אין האמילטאן, און איך וויל אויסדריקען מיין האפנונג, אז די איבע־ריגע פראווינצען וועלען נאכטאן אנטע־ריא.

און ווייל דער ציוניסטישער קאנ־גרעס אין באזעל וועט זיין איינער פון די וויכטיגסטע, ליגט אויף איהם א הייליגער חוב צו פארזיכטאן וואס עס איז פאר־גרייזט געווארען אויף די לעצטע קאנגרע־סען, איך מיין דער אנגעוואחסענער פראבלעם פון „חנוך הנוער", די ערציי־הונג פון יוגענט.

ס'איז פאר אלעמען קלאהר, אז אט די איינע פון די וויכטיגסטע פראבלעמען אין דער ציוניסטישער באוועגונג איז זעהר פיעל פארלאזען געווארען, דורך די פאר־שיידענע ציוניסטישע לייטונגען אין די לעצטע עטען יאהר. די רייסונגען וועגען א"י בודזשעט און די קאנסטרואירונג פון דער עקזעקוטיווע האבען אויף אלע קאנ־גרעסען אזוי פיעל צייט אויסגענוטצט, אן טאמער האט איינער פון די דעלעגאטען יא אויפגעגרויפען די פראגע פון „חנוך הנוער", האבען די דעלעגאטען שוין גע־האלטען ביי פארמאכען אט די פארטספלען אנגעפאקט מיט פראקטישע־רשפיין אויף גאנצע צוויי יאהר, און שוין געשטאנען מיט איין פוס אין וועג אריין. און דער־ווייל האט די יוגענט, דער רעזערוואואר פון שעפערישע כחות אין דער צוקונפט — געבלאנדשעט, געזוכט און געזוכט.

און יעצט, אין אזא וויכטיגען מא־מענט, דארפען מיר זיך אפשטעלען אויף א ווייל אים כדי צו מאכען א חשבון הנפש, ווי האלט דאס מיט אונזער יוגענט.

און עס איז בדאי אז מיר זאלען זיך אפשטעלען פאר'ן ליכט פון דער ארבייט פון געכטען, כדי מיר זאלען קענען פאר־ריכטען און זיך צוגרייטען פאר די גרויס־סע און וויכטיגע אויפגאבען פון מארגען. און אויב עס זענען פיעל די שאטענס פון עבר, זאלען מיר זוכען די ליכט פאר'ן עתיד. געגוג זיך פארבארגען, ציטערען און שעהמען פאר דער שווערער ווירקליכ־קייט פאר וועלכע מיט שטעהען. זאל די ברייטע אידישע עפענטליכקייט וועלכע אינטערעסירט זיך ניט מיט די וועהטאגען פון דער יוגענט'ס נשמה, זאלען זיי זיך אויף א מינוט צוקוקען צו דער לאנגער צייט פון יוגענט, וועלכע איז אויף יעדען ברעיט און קריט פול מיט דערנער און שרעקליכע פיין און ליידען.

און זאל די אידישע עפענטליכקייט נעדענקען יעצט אין די שיערע מאמענטען פון אונזער נאציאנאלע באוועגונג, ווען דער יאוש האט אויף פיעל פון אונזערע רייהען זיינע פליגלען פארשפרייט — און אונטער איהר געפינט זיך א גרויסער רע־ישהייט פון יוגענטליכע קראפט וועלכע וועט אויב ניט היינט איז מארגען אריינברייג־נען אין אונזערע שורות, דעם הייליגען גלויבען אין צוקונפט און זייע, די מעג־ליכקייט צו גובר זיין איבער'ן יאוש, גובר זיין איבער די געגעניזערטיגע שטערונגען און ערפילען באמונה די שווערע אויפגאב־בען פון א רענעסאנס עפאכע, א עפאכע פון אויפלעבונג — אונ׳ב מ׳וועט אנווענדען דער יוגענט דעם ריכטיגען וועג אין וועלכען זיי זאלען און דארפען געהן.

ווייל די יוגענט בלאנדזשעט, די יו־גענט וועלכע שטעהט אויפ'ן פרשה הדרכים, פון איין זייט ענגערט אין זיין יוגען מיט די אנגעוועהטאנטע פראגע פון „תכלית הפרטית", און פון צווייטען זייט „תכלית העם", אויב עס נעמט זיך אין דעם יוגענגמאן זיך ארויסצוריסען פון תחום פון דער ערשטער פראגע און קומט צו דער איבערצייגונג, אז דעם „תכלית הפרטית" וועט ער געפינען נאר דאן, ווען עס וועט געלייזט ווערען דער פראבלעם פון „תכלית העם" — דאן ערשט פאלט ער אריין אין א תהום פון „איזמען" — ציוניזם, סאציאליזם, בונדיזם פאשיזם, קאמוניזם א. א. וו., און דאן צו וועלכען „איזם" זאל ער זיך ווענדען, און וועלכער „איזם" וועט זיינע גייסטיגע פארערוי־גען ערפילען. און אויב אפילו דעם „איזם" פון ציון האט ער אויסגעקליבען, בלייבט ער שטעהן ווייטער פאר א פרשת הדרכים, און אויב מען קומט איהם ניט אנטקעגען אנצואווייזען דעם המשך פון זיעג וועלכען ער האט אויסגעקליבען, דעם ארויסגאנג צום ליכט, דאן פאריאוש'ט ניט געפינגערדיג קיין סמוך הנפש פון דער אידעע, בלאנדזשעט ער ווייטער אין דער פינסטערניש, קעהרט זיך אפ פון איין „איזם" אין אנדערע „איזמען" שפרייר־טען אויס זייערע פליגלען און נעהמען איהם אונטער זייער שוץ, און דער סוף איז אז ער דערווייטערט זיך אינגאנצען פון די אידישע נאציאנאלע אינטערעסען.

אונזערע פיהרער האבען פארגעסען, אז חוץ לערנען די יוגענט ווי צו קלאפען מיט דער פושקע דארף מען אויך לערנען און ערציהען די יוגענט, איהר פונדאמענ־טירען אויף געזונטע נאציאנאלע יסודות.

אין דעם טיפען נעבעל וואס הערשט אויף דער אידישער נאס בלאנדזשעט ארום די יוגענט, זוכט א פונק פון ליכט וועלכע זאל איהר באלייכטען ווייטער דעם וועג וועלכער איז איבערפולט מיט דערנער, פון טיעפען נעהמ קעהט אויף א געשריי פון פארטווייפעלטער יוגענט — „אזט אונז ניט זינקען, באווייזט אונז דעם ריכטיגען וועג" — ואין קול ואין קשב.

ווער איז שולדיג וואס א גרויסער טייל פון אונזער יוגענט בלאנדזשעט ארום ניט אויף אונזערע וועגען, אויף פרעמדע, און דערווייטערען זיך פון דער נאציאנא־לער באוועגונג — אויב ניט אונזער אינ־טעליגענץ וועלכע האט ביז יעצט זיך צו־געקוקט גאנץ קאלטבלוטיג צו דער הילפ־לאזער צאפלונג פון יוגענט וועלכע קומט פון טיפען תהום און טרעפט אן א טאר־מאכטען אויער.

אונזערע ארגאניזאציעס און פאר־טייען האבען זיך פארזונקען אין פארטיי און קלאסען קאמף און האבען קיין צייט פאר דער ערציהונג פון דער יוגענט, און אויך די געצעהלטע יוגענט ארגאניזא־ציעס וועלכע עקזיסטירען יא האבען זיך פון די עיקר הייליגע ציעלען דערווייטערט און זיך אוועקגעלאזען אויף די וועגען פון פארניכטענדען קלאסען קאמף, און די גרויסע אידישע יוגענטליכע מאסע וואס אט די אלע פארטיי קאמפען זענען איהם פרעמד, אט דער יוגענט פאר וועל־כער עס שטעהט דער איין איינציגער אי־דעאל „בנין העם והמולדת", די אויפ־לעבונג פון פאלק און לאנד, געהען ארום צושפליטערט און בלאנדזשען ארום ווי שעפלאך אהן א פאסטוך אין דעם גרויס־תען פעלד.

איינע פון די חויפט אויפגאבען פון דעם זיבעצעהנטען קאנגרעס אין באזעל דארף זיין צו פאראייניגען אט די די אוי־בענדערמאנטע יוגענט וועלכע האט זיך נאך ניט דערווייטערט פון אונזערע נא־ציאנאלע אידעאלען — אין א אלווועלטלי־כען פארבאנד פון אידישער יוגענט; פון באזעל דארף ארויסגעלאזען ווערען א דו־נערלעניגער פראטעסט נעגען יעדע צו־שפליטערונג פון פאלק. מיט פאראייניג־טע קרעפטען וועלען מיר קענען פראגרע־סירען און איינגעהמען פאזיציע נאך פאר־זיציע און אפראמען די פארגיפטעטע אט־מאספערע און פארפוילונג וואס איז אנ־געקליבען געווארען אין די לעצטע פאר־צעהנדליג יאהר אויף דער אידישער נאס.

פון באזעל דארף קומען דער היסטאר־רישער רוף צו אן אלווועלטליכע פאראייי־נינונג פון דער אידישער נאציאנאלער יוגענט, און זייער מעטהאדישע הן גייסטיגע און הן מאטעריעלע.

ב) די צענטראלע פון דער אלווועלט־ליכער פאראייניגונג זאל זיך געפינען אין ארץ ישראל.

ג) צו שאפען ספעציעלע עפענטליכע פארטראגען אויף דער טעמא: דער אנ־טייל פון דער יוגענט אין דער אויפלעבונג פון א פאלק.

ד) צו שאפען אין אלע נאציאנאלע צייטונגען הן אין ארץ ישראל און הן אין חוץ לארץ א ספעציעלע אפטיילונג פאר יוגענט פראבלעמען.

ה) א שטרענגע פארבינדונג צווי־שען אלע אידישע יוגענט באוועגונגען.

און דאן ווען עס וועט געשטעלט ווע־רען פאר אונז די פראגע „קווא וואד־דים"?... וועלען מיר דרייסט קענען ענט־פערען:

מיט פאראייניגטע כחות פאר דער אויפבויונג פון פאלק, לאנד און שפראך!

ראביי סעמועל סאקס.

ע. פולען,

טרעזשורער פון ציון קאנסיל אין מאראנטא.

דייוויד ראבינסאן, האמילטאן.

דזעז איך, וואלט געזעגט דזייצמאן?

פון רופוס.

ווען איך וואלט געווען ווייצמאן, וואלט איך ניט אויסגעקעריגט מיינע דר־פלאמאטישע כוחות צו שיקען ירידי בריי־וועלאך צו פרעמדער מעדאמאכט. איך וואלט אויך ניט געשריבען אזעלכע שווע־רע גרויסע מעמאראנדומס צו דער מאנדא־טען קאמיסיע אין דזשענעוא. איך וואלט פארשפארען הוצאות אויף צו פאהרען קיין עגיפטען, זיצען דארט אין א גרויסע תר־צען, מיט זיך פרעגלען אויף דער זון, באשר וואס טאמער קאן מען זיך באנעגע־נען מיט אראבישע נאטאבלען דארטען.

איך וואלט אויך ניט ארומגערייזט פאר'ן „קרן היסוד", זאמלען געלד, דאס פאסט פאר איינגלעך מיט גרויסע לענגעס אריינשטעקען זיין שמעקער אין די פאלי־טישע דאקומענטען. איך וואלט שוין בע־סער געווען אין דער באוועגונג מיט א מענש ווי רבי בערלין בתנאי ווען דער רבי איז כאטש עטליכע טויזענט מייל ווייט פון מיר. און ער קען ניט קומען יעדען טאג אריינשטעקען זיין שמעקער אין די פאלי־טישע דאקומענטען. איך וואלט שוין בע־סער געווען אין שכנות מיט'ן לאנדא־נער „דזשואיש קראניקעל" ווי מיט רבי בערלין.

איך וואלט די ערשטע זאך געמאכט שלום מיט חבר זשאבאטינסקי, דאס האלט איך פיעל וויכטיגער ווי א שלום מיט די אראבער און מיר וואלטען דאן פארשפארט לייענען אזעלכע הארטע שווערע „עברי־מאת דער זשאבאטינסקי יעדען זונטאג אין „מארגען זשורנאל". א שלום מיט'ן גרויס דער פון אידישען לעגיאן אזעלכ געוואנען די פריינדשאפט פון דעם גרויסען אמעריי־קאנעם פיהרער פון די רעוויזיאניסטען קאלעגע מרדכי דאנצים. וואס וואלט א גאנצע „ארמיי" ארגאניזירט צו קעמפען פאר מיין פיהרערשאפט.

דער שלום מיט זשאבאטינסקין וואלט מיר איבערגעגעבען אין די הענד די העלדי־שע. יזענגער דעם „ברית טרומפעלדאר", (אמת איך האב ניט ליעב קיין ארגאני־זאציע וואס פארבינדעט זיך מיט'ן נאמען פון „ברית") אבער וואס טהוט ניט קיין איהרער צו בעקומען אן ארמיי פון העל־דען, וואס איז יונג קעמפערישע, פאטשט, ברעכט בענקלאך אויף מיטינגען, ווארפט באמבעס, קעהרט וועלטען, שרייט בין הייר זעריג ווערען, שימפט, שעלט און סטראר שעט מיט קריעג און טאקע מיט ארונגטער ווארפען פון פיהרערשאפט ביים קאנגרעס.

א שלום מיט זשאבאטינסקין ניט בלויז מיט איהם אליין, איך וואלט אריין גענו־מען אויך די חברים גראסמאן און שעבט־מאן, וואס האלטען די רעוויזיאניסטישע פעסטונגען אין לאנדאן און אין פאריז און דאן וואלט איך איבערגעהמען די „ליפט שיפען" וואס די חברים האבען „געפלעדזשט" אין ווארשא.

איך וואלט די ליפט שיפען ניט באנ־נוצט פאר מלחמה, ווער מלחמה, דאס איז א שפראך אזא לשם פאליטיק. אזעלכע פליה מאשינען וואלט איך אנגעלאדען מיט דערנער פון קרן היסוד און וואלט זיי אראפגעבראכט היינטיגען זונטאג קיין תא־מיל־טאן וואו הונדערטער דעלעגאטען וועל־לען זיין פארזאמעלט און עס וואלט גע־וועזען חי געלעבט, און אפשר וואלט איך געשאנקען די „ליפט־שיפען" צו די מזרחי אום רבי בערלין און גדלי' בובליק זאלען קענען באקוועהם ארומפאהרען פאר זייער מזרחי קאמפיין. איבער די יונייטעד סטייטס און קאנאדע. איהר וואלט פרענען טאמער חלילה אונטערליך מיט לופטשיפען וועלכע די רעוויזיאניסטען האבען געבויט. זאג איך אייך אז אידען זיינען ניט אזוי מזלדיג.

יונה ל. שעכטער,

פארזיצענדער פון אראנזשירונג קאמיטעט.

די ציוניסטישע כחות מוזען פארשטארקט ווערען

צו דער ערשטער אנטאריאר ראיאן־קאנפערענץ.

פון מתתיהו קרעמער

די פאסירונגען אין דעם ציוניזם, פאר דעם לעצטען יאהר און א האלב, זיינען די פאגראמען אין אויגוסט 1929, זיינען געווען אויעלכע, וועלכע האבען גע־קענט באמת די שטארגסטע פון אונז, די גרעסטע אפטימיסטען ענטטויישען.

מיך זיינען אלע אזוי פארכאפט גע־ווארען פון די פאליטישע געשעהענישען ארום דעם ציוניזם, אז מיר האבען אויש פארגעסען אין דעם עיקר'דיגען ציוניזם, און מערקווירדיג דוקא די, וואס האבען פאקטיש דורכגעטראגען דעם פאגראם און זיינע אלע נאכוועהענישען אויף זייערע פלייצעס, די ארץ ישראל אידען, די בויער און שעפער פון דעם ציוניזם, זיי האבען זיך ניט אפגעשראקען און נאך אונז אויפגעפאדערט ניט צו פארלירען דעם גלויבען, ניט צו פארלירען דעם בטחון. די פראטעסטען אין קלאגען, האבען פאר שלוגען דאס גאנצע ביסעל ענערגיע פון דעם הייגען ציוניזם. און די אזוי אויך שוואכע ארגאניזאציע איז ווי געבליבען אהן כחות.

מיר האבען זיך פארגעסען אז אונזער גרעסטע צרה איז, אונזער דיסארגאניזירט קייט, און אז צוגייפגעהמען טויזענטער אידען צו פראטעסטירען אין צייט פון אן אומגליק, פון אן אנפאל אויף אונז, מיינט נאך ניט אז דאס זענען מיר שוין פאר־הויט פון א צווייטען אנפאל.

דאס גרעסטע פארדיענסט פון דר. צמעך צו ערוועהלען א קרן קימת ליעב, הערצליען פאר אידישען פאלק איז, וואס ער האט דאס כאטש טיילווייז ארגאניזירט פאר דעם פאגראם פון זיין באפרייאונג.

דער ציוניזם איז געווארען א געאייי־גנטער כח פון די אידען פון דער גאנצער וועלט און זיין טריבונע פון וועלכער ער לאזט זיין מעכטיגע שטימע הערען, פאר די לעצטע 30 יאהר צייט, איז דער ציי־ניסטישער קאנגרעס.

אין ארגאניזאציע ליגט שטארקייט, כח, מאכט, אין דיסארגאניזאציע, אנט־מוטיגקייט און שוואכקייט.

סיי אין טארנאנא, אין סאי אין דער גאנצער אנטארייר פראווינץ אונזערער, איז פאראן א גאנץ באדייטענדער, גרויסער ציוניסטישער עלעמענט, וואס ווען ארגא־ניזירט ווי עס געהער צו זיין, וואלט ער געווען א רייזיגער כח, סיי פאר'ן קאנאדער און סיי פאר'ן וועלטליכען ציוניזם.

איינע פון די טארנאטער ציוניס־טען, האבען דערפיהלט דעם רוף פון דער צייט און באגריפען אז די ניט ארגאני־זירטקייט און דאס אפשוואכען פון די ציוניסטישע טעטיגקייטען, קען ברענגען צו זייערע שווערע פאלגען פאר'ן ציוניזם בפרט און פאר די טארנאנער אידען בכלל, און זיי האבען זיך גענומען צו דער רעארגאניזירונג פון דעם ציוניזם אין טא־ראנטא.

איינינע אנגערע און אקטיווערע כחות זיינען צוגעצוגען געווארען אין דער אר־בייט.

דער צ"ון קאנסיל איז רעארגאניזירט געווארען, דער נאציאנאל פאנד קאמיטעט איז אויף דאס ניי צוזאמענגעשטעלט גע־ווארען פאר גרעסערע אקטיוויטעטען, דאס דאס האט די טארנאטער ציוניס־טישע טוער ניט צו צופרידענגעשטעלט, און זיי האבען זיך אריינגעוואורפען אין דער ארבייט פון ארגאניזירען די גאנצע אנ־טאריער פראווינץ פאר דעם ציוניזם.

א ספעציעלער דיריעקטאר, דער באר־קאנטער ציוניסט יצחק כרמל, איז אנגע־שטעלט געווארען פאר דער ארבייט און איהם צוזאמען מיט דעם נעם ציון קאנ־אינ'ס ציוניסטישען ניסט אלע ציוניסטי־שע אקטיוויטעטען מוזען פארגרעפערט און פארשטארקט ווערען.

די באפרייאונג פון דעם אידישען פאלק און זיין לאנד, טאר ניט ארויפגע־לעגט ווערען אויף די פלייצעס פון איינ־צעלנע, פון יחידים, ווי גוט זיי זאלען ניט זיין, נאר דאס מוז זיין דער אינטערעס פון דעם גאנצען פאלק, פון אלע זיינע שיכטען.

דער געבאט פון דער צייט איז איצט דאס פארארייגונג פון פארשטארקונג פון אלע ציוניסטישע כחות, און ווען ארגאני־זירונג און פארעפטיגונג ווערען מיר רוף כל סוף דורכרייסען די אונגיסטיגע פאר־ליטישע בארירערן געגען אונז.

תחזקנה ידי כל חבולים!

מ. קרעמער.

„גן ילדים" ארגאניזירט אין דער האמילטאנער תלמוד תורה

מיט'ן אנפאנג פון נייעם זמן, זענען אין האמילטאנער תלמוד תורה רעגולא־ר'ן געווארען אלע אכט קלאסען וואס ווערען אויפגעפירט דורך די פעהיגע לערער מר. יחזקיע כץ און מיס ס. קראטש. א צאל נייע תלמידים זענען רעגיסטרירט גע־ווארען אין די מתחילים קלאסען.

א דאנק דער באמיהונג פון רבי י. א. וואהרנערעערעגער און מר. שלמה שאפירא, מיטגלידער פון ועד אחנוך, איז אנגעריי־דעט געווארען א קינדער־גארטען ביי דער תלמוד תורה. דער גן ילדים, וועלכער ווערט אנגעפירט דורך מיס קראטש יעדען פרימארגען, אויסער שבת און זונטאג, פון 10 ביז 12, צעהלט שוין יעצט 16 תלמידים און תלמידות פון ארום 5 יאהר אלט. די קינדער וואס וואוינען ווייט פון דער תלמוד תורה געבידט (58 וויין סט.) ווערען געבראכט און צוריקגעפירט מיט אן אויטאמאביל.

כדי צו געבען א געלעגענהייט די עלטערען וואס האבען קינדער אין דעם אויבענדערמאנטען עלטער און ווילען זיי געבען די בעסטע צוגרייטונג פאר א ציוניסטישער ארבייט.

די איצטיגע ציוניסטישע לייטונג פון טארנאטא, אן דער שפיצע מיט איהר פרע־זידענט מר. ער. גלעבער, און דער טשער־מאן פון דער עקזעקוטיווע, מר. מאיר וו. וויינסטאל, ווי אויך דער דיריעקטאר און ציוי־ניסטישער ארגאניזאטאר מר. יצחק כרמל קומען איישר כוח פאר זייער אויפטו פון פאו רופען די ציוניסטישע קאנפערענץ.

מאיה וו. וויינסגאל,

דעראקטאר פון „בושואיש סטענבערב".

די לייט מאטיווען

(פארזעצונג פון פייזדוש 11.)

בער די ארבייטען אין באשלוסען פון דעם קאנגרעס? עס וועט שוין נאר האבען א השפעה, אויב די פראגע וועט ביי דער קאנפערענץ אויפגענומען און ערנסט דיר־קטירט ווערען, ווייל ס'וועט אפשפיגלען די מיינונג פון האנאדער ציוניסטען, מיט וועלכע די ציוניסטישע וועלט העכענט זיך דער.

ווארטמאן וויין, דר. סטופען זוויין'ס זוהן וועט זיין דער הויפט רעדנער ביי דער קאנפערענץ.

עס ווערען ערוועהרטעט א גרויסע צאהל פארטרעטער. ציוניסטישע מענער און פרויען פון דער נאצער פראווינץ ווי אויך פיעלע געסט.

די טארנאטער ציוניסטישע טוער פיהרען אז עס וועט זיי געלינגען, מיט דער מיטהילף פון אלע פראווינץ דעלעגאטען, אוועקצולייגען דעם פונדאמענט פאר א שטארקער און פעסטער ציוניסטישער אר־גאניזאציע אין אנטריא, וועלכע וועט זיין א מוסטער פאר גאנץ קאנאדע.

די קאנפערענץ וועט זיך דארפען אפגעבען מיט וועגען פייערווערק און שעהן רעדנערי, נאר מיט געזונטער און פראקטישער ארבייט.

די אנטאריאר פראווינץ, מיט נעה־מען אויף זיך צוצושטעלען וועגען אונז.

ס. הערים,

טרעזשורער פון קומענדען קרן היסוד קאמפיין אין טאראנטא.